

Timoteuksen kirje

Timoteuksen jumalanpalvelusyhteisön rukous- ja tiedotuskirje

Toukokuu 2013/Oulu

Timoteuksen jumalanpalvelusyhteisö on osa Suomen Luther-säätiön jumalanpalvelusseurakuntien verkostoa. Kutsunamme on julistaa Kristuksen sovintoveren evankeliumia syntien anteeksiantamuksesta sekä synnyttää ja tukea Pyhän Raamatun ilmoitukselle uskollista luterilaista jumalanpalveluselämää maassamme.

Pidä tallsessa, Timoteus, se mikä on uskottu sinun haltuusi! (1.Tim 6:20)

Minä lähetän teille Puolustajan

past. Janne Koskela

Teille on hyödyksi, että minä menen pois. Ellen mene, ei Puolustaja voi tulla luoksenne. Mutta mentyäni pois minä lähetän hänet luoksenne. (Joh 16:7)

Jeesus, vapahtajamme lupasi lähettää omilleen Pyhän Henkensä puolustajaksi. Hengen lähettäminen tapahtui ”Jeesuksen poismenon” kautta, mikä Johanneksen kielenkäytössä tarkoittaa ensisijaisesti hänen kärsimystään ja kuolemaansa.

Johannes kuvaakin Jeesuksen kuolemaa hyvin omintakeisin sanankääntein. Jeesus ei ”kuole”, ”menehdy”, ”heitä veiviä”, ”jätä elämää” tai ”siirry ajasta ikuisuuteen”. Johanneksen todistuksen mukaan hän ”sanoi: ’Se on täytetty’, ja kallisti päänsä ja antoi henkensä.” (Joh 19:30). Paredooken to Pneuma on merkillinen sanavalinta, jos sen on tarkoitus merkitä vain ”kuoli”. Pneuma merkitsee Johanneksen kirjoituksissa Henkeä isolla kirjoitettuna, Pyhää Henkeä. Kuolemansa kautta Jeesus antoi Hengen. Pyhä Henki tulee Jeesuksen haavoista.

Kristuksen taivaaseen astumiseen ja helluntain juhlaan valmistautuessamme meidän on hyvä muistaa, että se poismeno, johon Herramme jäähyväispuheessaan opetuslapsiaan valmisti, oli ennen kaikkea hänen kärsimysaikansa. Sen kautta Herramme saattoi lahjoittaa Henkensä niin, ettei hänen pyhä läsnäolonsa tuhoa syntistä ihmistä.

Henkensä kautta Jeesus on läsnä jokaisen kristittynsä elämässä kaikki päivät maailman loppuun asti. Ja edelleen Henki tulee Herran haavojen, hänen sovintoverensä kautta, pysyvästi joka ikinen hänen kristityistään armoa tarvitsevana mutta armahdettuna syntisenä elämänsä loppuun saakka.

Puolustajan, Parakleetin tehtävä on kirkastaa meille Kristusta ja näyttää meille todeksi synty, vanhurskaus ja tuomio Jeesuksessa. Henki tulee Kristuksen haavojen, hänen kuolemansa kautta, ja Heki ohjaa meidät aina uudestaan Kristuksen haavojen luo, hänen kuolemansa ja ylösnousemuksensa elämän antavaan yhteyteen.

Hänen ei tarvitse enää puolustaa meitä Jumalan vihaa vastaan - sen on Jeesuksen kuolema kokonaan sovittanut. Mutta saatanan ja omantunnon syytökset saavat aikaan sen, että tarvitsemme jatkuvasti Puolustajaa, joka muistuttaa meille, että Tuomari on meidän puolellamme, vapauttava tuomio on jo annettu, meidät on jo julistettu vanhurskaiksi Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen kautta. Siksi saamme jatkuvasti rukoilla vanhan helluntairukouksen sanoin:

Tule, Pyhä henki, tänne,

laskeudu taivaasta alas
meidän sydämissämme
Kristusta kirkastamaan.

Tule, köyhäin apu,
tule, lahjain antaja,
tule, sielun kirkkaus,
sinä paras lohduttaja,
sielun hyvä vieras
ja suloinen lämpö.

Töissä sinä olet lepo,
helteessä virvoitus,
murheessa lohdutus.

Sinä kaikkein pyhän
kirkkaus ja valo,

tähtä uskollistesi sydämet.

Ilman sinun voimaasi
ei ole mitään viatonta.

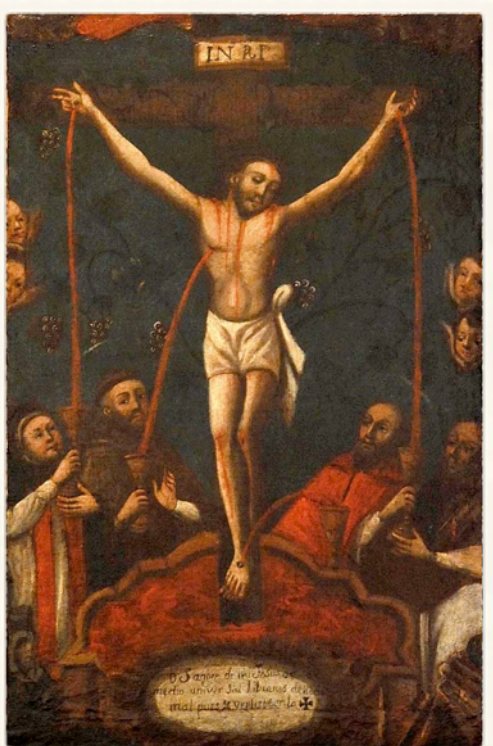
Pese se, mikä saastainen on,
kastele se, mikä kuiva on,
paranna, mikä haavoitettu on,
pehmitä, mikä kova on,
lämmitä, mikä kylmä on,
etsi kaikkia eksyneitä.

Anna uskollisillesi,
jotka sinuun turvautuvat,
pyhät lahjasi.

Anna uskon vahvistusta,
anna autuas loppu,
anna iäinen ilo.

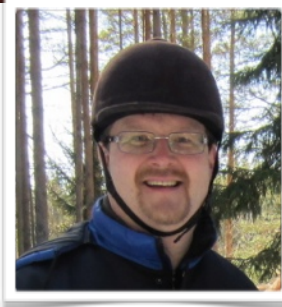
Aamen.

Missale Aboense 1488

Vuonna 2012 Timoteus-yhteisön kannatus ja menot olivat käytännössä yhtä suuret. Vasta valittuna Timoteuksen talousvastaavana ihmettelen tätä ja kiitän Taivaan Isää. Säännöllisyys ja uskollisuus kannatuksessa on Jumalan armon vaikutusta. Taivaan Isä ei pakota meitä. Hän ei pakota meitä uskomaan armoon Kristuksessa. Hän ei pakota antamaan omastamme. Mutta joskus Hän käyttää arkisia asioita ”vitsana”, jotta muistamme, mikä kantaa läpi elämän ja kuoleman. ”Te kylvätte paljon, mutta saatte vähän. Te syötte, mutta ette tule ravituiksi. Te juotte, mutta jano ei sammu. Te vaatetatte itsenne, mutta ei tule lämmin. Ja palkkatyöläinen panee työpalkan reikäiseen kukkaroon.” Näin on kirjoitettu Haggain kirjassa. Puolitoista vuotta sitten meidän perheessä oli kuin reikäinen kukkaro ja rahamme menivät meidän omiin juttuihin. Omatunto ei antanut rauhaa. Synti tuli suureksi mutta

silloin armon suuruus alkoi paljastua. Jumalan äärimmäinen armo Kristuksessa oli kantanut siihen päivään asti. Se kantaa meidät läpi elämän ja kuoleman. Tämän jälkeen perheemme tulot ovat pienentyneet mutta joka kuukausi tuemme niitä, jotka ovat jo vuosia pitäneet meitä kiinni armon syrjässä.

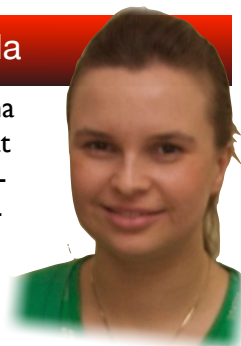

Lähetysshiippakunnassa on useita seurakuntia, jotka tarvitsevat meidän rahallista tukeamme. Jos Jumalan armo Kristuksessa rohkaisee sinua antamaan, ole siinä uskollinen. Herramme Jeesus Kristus rohkaiskoon meitä luottamaan joka päivä äärimmäiseen armoon!

Hyvä kuolema?

Marjo Koskela

Tammikuussa otsikoihin nousi myös Suomessa Belgialaisten kaksosten kuolema. 45-vuotiaat suutareina työskennelleet syntymäkuurot kaksoset tahtoivat eutanasian, kun saivat tietää sokeutuvansa. He eivät kestäneet ajatusta, etteivät enää näkisi toisiaan. Belgian lain mukaan eutanasia voidaan myöntää henkilölle, joka kärsii sietämättömästi, joko fyysisesti tai henkisesti, ja jonka tilaa ei voida lääketieteen keinoin parantaa. Henkilön täytyy myös itse pystyä ilmaisemaan halunsa kuolla. Belgiassa vuosittain myönnetään toista tuhatta eutanasialupaa, ja Belgian valtaapitävä sosialistipuolue on esittänyt eutanasian sallimista myös alaikäisille ja Alzheimerin tautia sairastaville. Joulukuussa surmansa saaneiden kaksosten tapaus oli erityinen, koska heillä ei ollut minkäänlaisia fyysisiä kärsimyksiä.

Raamatun tiettävästi ainoa eutanasiatapaus löytyy Samuelin kirjasta (1. Samuelin kirja 31:3,4; 2. Samuelin kirja 1:2-16). Kuningas Saul haavoittui vakavasti ja pyysi aseenkantajaansa lopettamaan hänen kärsimyksensä tappamalla hänet. Eräs amalekilainen ilmoitti myöhemmin suostuneensa Saulin pyyntöön. Kun asia tuli ilmi, Daavid määräsi amalekilaisen teloitettavaksi, koska tämä syylistyi tappoon.

Daavidille ei ollut eroa, oliko Saul halunnut kuolla omasta tahdostaan vai ei. Hän nojautui sanoihin: Herra antaa kuoleman ja antaa elämän, hän vie alas tuonelaan ja tuo ylös jälleen (1. Sam 2:6). Jobin kirjassa sanotaan: Hänen päivänsä ovat määrättyt, ja hänen kuukausiensa luku on sinun tiedossasi; sinä olet asettanut hänelle määrän, jonka ylitse hän ei pääse (Job 14:5). Raamatun mukaan Jumala, joka antaa elämällemme alun, asettaa myös sille määrän.

Eutanasia tulee kreikankielen sanoista *eu* *thanos* eli hyvä kuolema. Suomessa se käännetään usein armokuolemaksi tai armomurhaksi. Todellisesta armosta ei kuitenkaan ole kyse silloin, kun kärsivä ihminen tapetaan. Kristityn näkökulmasta päivä, kuukausi, vuosi tai jopa vuosikymmen, missä tahansa kärsimyksessä, on parempi, kuin ikuisuus erossa Jumalasta. Jumala voi puhutella kärsimyksen kautta ja sen keskellä. Kenellekään ei tarvitse toivoa kärsimystä, ja saamme tehdä kaikkemme taistellaksemme sitä vastaan. Kärsimystä voidaan monin tavoin lievittää, oli se sitten laadultaan fyysistä tai henkistä. Jumala kuitenkin sallii kärsimyksen, aivan kuten sallii kuolemankin, ajallaan.

’Armokuolema’ eutanasiasta puhuttaessa on todellinen valhe. Ainoa ja todellinen armokuolema, on kuolema ylösnousemuksen toivossa uskossa Jeesukseen Kristukseen, kuoleman voittajaan. Siihen meidät on kastettu ja siitä meidät on kutsuttu kertomaan. Jokaisena elämämme päivänä, jokaiselle kärsivälle ja kärsimyksistä selvinneille, arjen ilojen ja surujen keskellä, vajavaisina, mutta armahdettuina.

Elämään ja kuoleman Herra!

Varjele meidät pahalta, äkilliseltä kuolemalta.

Kun kuolemamme hetki koittaa, ota meidät

luoksesi Taivaan iloon.

"Älkäämme jättäkö omaa seurakunnan kokoustamme, niin kuin muutamien on tapana, vaan kehottakaamme toisiamme sitä enemmän, kuta enemmän näette tuon päivän lähestyvän." (Hepr 10:25)

Olen Marja-Liisa Lamberg, ja valittu tämän vuoden alusta Timoteus-yhteisön hallitukseen. Jo vuosien ajan olen osallistunut yhteisön Jumalanpalvelukseen, ja saanut tuoda tänne myös perheeni. Tästä hengellisen kodin löytämisestä ja sen merkityksestä elämäni haluan nyt muutaman sanasen kirjoittaa.

Löysin seurakunnan, missä toteutettiin "vanhakantaista jumalanpalvelusjärjestystä" Rauhan Tervehdysten jutun perusteella, syksyllä 2005. Muistan elävästi tuon syksyisen, pimeän illan, jolloin tapani mukaan, viime minuuteilla, saavuin perheeni kanssa Hintan seurakuntatalolle. Muistan joitakin tuttuja kasvoja sieltä tähän päivään asti. Eniten ihmettytti, että nuoria lapsiperheitä oli paikalla niin paljon. Lisäksi ihmisiä oli lähes koko salillinen, kun tavallisesti olin tottunut paljon vähempään väkimäärään, ja keski-ikästään paljon vanhempaan seurakuntaan. Lehtijutun perusteella ymmärsin tullessi paikkaan, missä sain tunnustaa yhteistä uskoa muiden kirkkovieraiden kanssa. Mieleni kääntyi tuona iltana kiitollisuuteen ja ilon kyyneleet alkoivat virrata silmistäni: olin löytänyt vuosien etsinnän jälkeen hengellisen kotini.

Kasvoin varsin kristityssä kodissa, mutta perheessämme vaikuttivat, vanhempien erimielisen elämän takia, myös toiset tuulet. Ilmapiiri ei ollut aina rakkaudellinen, vaan enemmänkin suuria kysymyksiä aiheuttava. Jouduinkin varautumaan erilaisiin jännitteisiin jo varsin pienestä pitäen. Kuitenkin tukeuduin isäni uskoon, ja koin, että sain sieltä rauhaa. Ehkä isäni perusturvallisuus vahvisti jo pienestä pitäen uskoani turvalliseen Jumalaan, ja isäni kanssa kuljin kirkossa, ja seuroissa lapsuudestani saakka.

Nuorena löysin paikkani oman seurakuntani nuorisotyöstä Kemissä. Siellä vietin varsin turvallisessa ympäristössä nuoruuteni vuodet, joihin kuuluivat kerhojen pitämiset, isosena olo srk:n rippileireillä, jokaperjantaiset nuortenillat ja kesäiset lentopallopelit seurakunnan kesäpaikassa. Mutta jo tuolloin 80-luvulla alkoivat opilliset erimielisyydet vaikuttaa seurakunnassa, ja varsin vapaamieliset teologit haastoivat minua keskusteluihin ja miettimään uskoni perustaa. Vaikka seurassa oli hyvä olla toisten kanssa, koin jo jonkinlaista yksinäisyyttä niistä asioista, joita väännettiin enemmän tai vähemmän toiseen suuntaan, kuin minkälaisena ne olin Raamatusta lukenut (esim. naispapeus-asia.).

Opiskeluaikani Lahdessa vaeltelin eri herätysliikkeiden ja kirkon tilaisuuksissa, ja välillä harhauduin kauemmas uskostani. Kuitenkin päätin terveydenhoitajaksi valmistuttuani jatkaa opiskelujani Diakonissaksi, vaikka se ei alunperin ollut tarkoitukseni. Minut vihittiin Luterilaisen kirkon Diakonissan virkaan v.1993. Sitä työtä en ole päivääkään missään seurakunnassa tehnyt. Tänä päivänä

taas enemmän mietin, kuinka kauan voin vielä "kansan kirkkoomme" kuulua.

Ouluun palattuani, ja perheen perustamisen jälkeen etsin itselleni aina sellaisen messun, johon pystyin hyvin omintunnon osallistumaan. Se ei ollut aina helppoa, enkä kokenut hengellistä yhteyttä kenenkään kanssa. Ajauduin uskossani aika-ajoin erämaahan, vaikka perususkooni en ole koskaan menettänyt. Tai jos minä olen sen hyljännyt, koen että Jumala on pitänyt minusta aina kiinni.

Tuossa Hintassa järjestetyssä Timoteuksen messussa kahdeksisen vuotta sitten tajusin saapuneeni messuun, johon voisin hyvin omintunnon osallistua täydellä sydämellä. Jossa voisin tuoda syntini ja syyllisyyteni Jumalan eteen, saada synninpäästön. Josta voisin taas jatkaa elämän matkaa eteenpäin päivästä päivään, ja pyhäpäivät pyhittäen, yhdessä toisten uskovien kanssa. En ollut yksin matkaamassa taivaaseen, vaan samalla tavoin ajattelevia, oli niin paljon ympärilläni. Vuosikausien etsintä oli päättynyt ja olin löytänyt hengellisen kotini. Näin jälkikäteen tulevat mieleeni Raamatun sanat: *"Minä johdatan heitä, kun he kulkevat rukoillen."*

Olen kiitollinen siitä, että olen jo monta vuotta saanut tehdä matkaa, yhdessä toisten kanssa, tässä Timoteuksen seurakunnassa. Olen nähnyt monta mutkaa matkallamme, mutta paljon enemmän olen saanut kiitoksen aihetta. Olen kiitollinen siitä, että meillä on yhteisö, missä sana ja sakramentit oikein toimitetaan. Kiitollinen siitä, että meillä on paikka missä saamme kuulla Jumalan sanaa, ja olla Jumalan palvelavana sunnuntaista sunnuntaihin. Kiitollinen siitä, että meillä on Jumalan sanaan pitäytyvä, ja monella tavoin taitava paimen, Janne.

Kiitän myös siitä, että olen saanut uskonsisaria ja -veljiä, joiden kanssa voin jakaa elämän iloja ja suruja Herraan turvaten, ja yhdessä Taivaan kotiin matkaten. Kiitän siitä, että voin tuoda Timoteus-yhteisöön lapseni, ja jättää heidät aina uudestaan ja uudestaan Hyvän Jumalan hoitoon ja varjelukseen. Kiitän vielä siitä, että voin rohkeasti kutsua niitä ystäviäni ja tuttuja messuun, jotka eivät ole vielä löytäneet paikkaansa seurakunnassa. Messuun, missä saa sitä opetusta ja ojennusta, jonka perustus on Jumalan sanassa.

Tänä aikana ihmiset tavoittelevat menestystä kunniaa ja voittoja; kauneus, rohkeus ja tarpeiden kaikinainen tyydyttäminen ovat elämän ykkösasioita. Tavoitteisiin pyritään kaikin mahdollisin keinoin välttämättä mahdollisista seurauksista. Ei ole lainkaan trendikäs olla luuseri taikka vastarannankiiski, häpeällistä on olla häviäjien puolella, tärkeintä on voitto ja mielellään ylivoimainen sellainen.

Jeesus uupui ristinsä kantamiseen ja sotamiehet pakottivat ohikulkevan Simon Kyreneläisen kantamaan Vapahtajan ristiä. Tuohon häpeälliseen tehtävään ei määrätty ketään arvossapidettyä juutalaista, he olisivat ehdottomasti kieltäytyneet tehtävästä. Nimi Kyreneläinen viittaa mustaan rotuun ja afrikkalaisuuteen, Pyhä Henki tahtoi osoittaa, ketkä ovat arvollisia kantamaan ristiä, orjat ja halveksitut. Ymmärsiköhän vainiolta palaava Simon koskaan, miten arvokkaaseen tehtävään Pyhä Henki juuri hänet valitsi opiksi tuleville sukupolville.

Kuukausi sitten lehdistössä keskusteltiin arkkipiiispan lip-sauksesta, kun hän TV-haastattelussa oli valmis hyväksymään samaa sukupuolta olevien avioliitot. Myöhemmin hän pehmenteli lausuntoaan avustajansa kautta. Aihetta käsiteltiin Kalevassa, jossa kaksi oululaista kirkkoherraa sanoi odottavansa asiasta kirkolliskokouksen mahdollista päätöstä ja toimivansa sitten seurakunnassaan sen mukaisesti. Kumpikaan ei uskaltanut reilusti sanoa, että samaa sukupuolta olevien avioliittoa ei koskaan voida hyväksyä, koska Raamatun sana sen ehdottomasti kieltää. Helpompi

on myöntyä yleisen mielipiteen tai kirkolliskokouksen päätöksen mukaiseksi kuin kantaa Kristuksen ristiä. Kirkossamme ei ymmärretä, että ykseyttä ei koskaan voi ostaa valheella eikä epäsofia poistaa uhraamalla evankeliumin totuus.

Jokainen kristitty on omassa elämässään kutsuttu myös kantamaan Kristuksen ristiä, olemaan maailman suolana sopivalla ja sopimattomalla hetkellä. Evankeliumin totuudessa pysyminen ei ole muodikasta eikä vie meitä suuriin edustussaleihin, se vie meidät ihmisten silmissä häpeän poluille. Ristin kantaja ei odotakaan suuria tässä ajassa vaan iankaikkisuudessa. Hänen elämänsä on elämää hengessä ja totuudessa, mikä johtaa uskomattomiin vastakohtaisuuksiin: maallisesti köyhistä tulee taivaallisen rikkaita, kuolleista eläviä, sairaista terveitä ja orjista vapaita. Jeesus sanookin vuorisarnassaan: "Autuaita olette te, kun ihmiset minun tähteni teitä solvaavat ja vainoavat ja valhetellen puhuvat teistä kaikkinaista paha, iloittaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa". Luther nimesi tosi kirkon seitsemänneksi tunnusmerkiksi ristin kantamisen, siihen myös meitä yksityisiä kristittyjä kutsutaan.

Yhteystietoja

Timoteus-yhteisön pastori Janne Koskela on käytettävissäsi, jos sinulla on kysyttävää seurakuntaan liittyen, haluat ripittäytyä, keskustella hengellisistä asioista tai selvittää oman elämän sotkuja ja umpikujia. Ota rohkeasti yhteyttä! gsm 050 3667747, email janne.koskela@luthersaatio.fi. Pastorin puhelinpäivystysajat: su klo 16-17.30, ke klo 10-12.

Pastori Jyrki Anttinen: gsm 040 - 5838042, email. jyrki.anttinen@luthersaatio.fi

Tiliyhteys: FI59 1023 3000 2354 52 viite 6363 - Keräyslupa 2020/2011/3079

Rukoile kanssamme!

Kiitämme:

Jumalan armon täyteydestä Kristuksessa sekä armonvälineiden osallisuudesta. Joulusta, pääsiäisestä ja helluntaista

Jumalan perheäen yhteydestä

Lähetyshiippakunnasta ja piispa Ristosta

Pyydämme:

Siunausta työn suunnitteluun ja kaikkiin kohtaamisiin, viisautta ja johdatusta lähetys-

hiippakunnan rakennustyöhön

Siunausta Janne- ja Jyrki-pastorille ja heidän perheilleen sekä Risto-piispalle ja vaimollensa Marja-Liisalle

Siunausta Typön perheelle etu-Aasiassa sekä Aitan perheelle Kaukasuksella.

Siunausta Jarai-kansalle ja muille vainotuille ympäri maan piirin.

Jumalan huolenpitoa talousasioihin - uskollisia

tukijoita ja esirukoukijoina.

Vastuunkantajia ja sitä, että kaikki saisivat löytää oman paikkansa seurakunnassamme.

Uskollisuutta vähässä ja palvelijan mieltä.

Jumalan siunausta ja herätystä koko Suomen ev. lut. kirkolle, sen jäsenille, paimenille ja päättäjille sakenevan pimeyden keskelle.

Kaikkien maailman uskovien yhteyttä.

Messu joka sunnuntai klo 10.30. Tuulimyllynkatu 18
Helatorstain seurakuntapäivä ja piispan vierailu

pohjoisen alueen seurakunnille 9.5. Klo 11 alkaen. Messussa saarnaa piispa Risto Soramies. Lähetyslounas ja raamattutunti. La 11.5. piispanseurat Lounilalla klo 15. (puh 0445750125, Jaakko)

